राष्ट्रिय.

1. राम्, रामते (शब्दे) Duarup. 16,25. heulen, sohreien: स्रार्ततरं ररामे (प्यादः) Spr. 1603. चिकी कुचीति रामते मारिका वेश्ममु स्थिताः R. 6,11, 42. act.: काका गोमायवा गृधा रामित च मुभैरवम् 36. मारमानां च रामनाम् 3,76,14. काक कार्कित रामत्तम् (वाशत्तम् ed. Bomb.) MBH. 8,1941. सारस्य इव रामत्यः (वाशत्त्यः ed. Bomb.) 11,532. — Vgl. 1. रम्.

— intens. laut schreien, — wehklagen: इमे ते भातरः — रारास्यमा-नास्तिष्ठति (वावाश्यमानास् ed. Bomb.) MBn. 12,389.

— परि mit Geschrei begleiten: नदत्तं पाञ्चबन्यम् — समत्तात्पर्यरामत्त (पर्यवाद्यत्त ed. Bomb.) रामभा: MBs. 16, 49.

2. TH verleihen u. s. w. s. u. 1. TI.

रिसि m. 1) ein best. Hirtenspiel, ein Tanz, den Krshna mit seinen Hirtinnen aufführte, TRIK. 3, 3, 449. H. an. 2, 589. Med. s. 10. Hab. 176. HARIV. 8412. Glt. 4,43. 48. VP. 533. fg. Bulg. P. 2,7,33. 3,2,14. 되었 ज्धरासाः काल्याएयः 10,47,38. Рамкан. 1,12,55. 62. 2,3,36. 39. 3,12,2. Verz. d. Oxf. H. 75, b, 28. 128, b, 21. 145, b, No. 306. ेक्रीडा 26, b, 47. 27, a, 11. Baig. P. 10, 33, 2. Pankan. 2, 3, 66. ान्हात्सव 1, 10, 67. 11, 1. रासोत्सव Виас. Р. 10,33,3. °गोछी 16. 47,44. Рамкан. 3,12,3. °प्रणी-तर Hariv. 8406. रामेश्चर Verz. d. Oxf. H. 21, a, 39. रामेश्चरी Panéar. 1,12,61. 2,3,65. 4,48. 5,30 (राशे॰ gedr.). राधा रासेश्वरी रामवासिनी (= रासमएउलवासिनी), रसिकेश्वरी Валимачли. Р. 17 im ÇKDa. रसा-धिष्ठात्री Рамкав. 2,3,65. ंपात्रा Wilson, Sel. Works I, 128. 130. Vâmaкесулпатантка 54 und Utkalakalikâ im ÇKDs. अ USM Krshņa's Spielplatz Buag. P. 10,33,6. Pańkar. 1,7,60. 2,3,21.66. 5,18. Verz. d. Oxf. H. 21,a,39. b,4. 24,b,45. रामोद्रवा Pankar. 2, 4, 49. — 2) Spiel überh. Вийс. Р. 3,9,14. 5,2,12. 8,19. 13,17. — 3) Geschrei von verschiedenen Seiten (নালাকুল) und Laut, Ton überh. (মান) H. an. Med. — 4) = শা-আস্ত্রুলেকা Taik. H. an. Med.; nach ÇKDa. enthält das zusammengesetzte Wort zwei Bedeutungen; Rede und Fessel Wilson. — ह्रामद् Uттавав. 44,5 (neuere Ausg.) zerlegt Велгеч in ह्रांस → द und jenes in इस् + (ास disagreeable speech; es ist aber mit der alteren Ausg. 33,11 इरासद zu lesen.

(ান্ন m. n. einer Art von Schauspielen Sau. D. 548. Schol. zu Daçar. 1,8; vgl. Einl. S. 6. 7. und নাতা ়.

1. रासन (von रसना Zunge) adj. zur Zunge in Besiehung stehend, schmeckbar: रस P. 4,2,92, Sch.

2. रासन fehlerhaft oder v. l. für वाशन in घोर ः

रेसिम (von 1. रस्) Uṇàdis. 3, 125. m. Esel, Eselhengst Naigh. 1, 15. AK. 2, 9, 78. H. 1256. Halái. 2, 125. करा योगा वांडिनो रासेभस्य der Açvin RV. 1,34, 9. 116, 2. 8, 74, 7. विमार्चनं वांडिनो रासेभस्य des Indra 3,53, 5. उपारवाहाडी धरि रासेभस्य 1,162, 21. TBa. 5, 1, 5, 7. Çâñkh. Ba. 18, 1. Çar. Ba. 6, 1, 4, 11. 3, 4, 23. 2, 3, 3, 4, 4, 3. Kâti. Ça. 16, 2, 4. Pâr. Gahi. 3, 15. रासेभाराव MBh. 1, 4508. रासेभाराच 7, 1001. 14, 2239. 15, 210. (तम्) पर्यरासेन (पर्यवाहात ed. Bomb.) रासभाराच 16, 49. प्रतेना र्यः R. Gora. 2,71,15. 19. Verz. d. Oxf. H. 51, 6, 27. Suça. 1, 135, 9. यः स्पृणेद्रासमम् — सचेलं स्नानमृद्धिं तस्य पापप्रशास्ये Spr. 2457. Bhåc. P. 3, 17, 12. Mårk. P. 48, 26 (राह्म). Webba, Kashiné. 284, 3. रासभी f. Eselin Çabdar. im ÇKDr. MBh. 13, 1879. fg. Pankar. 215, 9. — Vgl. स्प्ये, कर्म, कर्म,

गर्दभ, लुषभ, वृषभ, शर्भ, शलभ.

रासमसेन m. N. pr. eines Fürsten LIA. II,760.

रासायन adj. von रसायन Suça. 2,137,7.

रासिन् Fehler oder v. l. für वाशिन् in चारः.

रामेरम (रामे, loc. von राम, + रम) m. रामेरमा रमिडवला शृङ्गार-हामयाः । षष्ठीजागरके रमगोष्ट्याम् H. an. 4,332. रामेरमस्तु गोष्ट्यां स्था-द्रामशृङ्गारयोर्षि ॥ रममिडिरमावामषष्ठीजागरके ५पि च। Мвр. s. 60.fg. = उत्सव Çabdar. im ÇKDr. = परिकास батары. im ÇKDr.

राह्मा (राह्मा Unadis. 3, 15) f. 1) Gurt (vgl. र्शना, रिश्न) VS. 1, 30. 11, 59. 38, 1. Çat. Br. 6, 2, 2, 25. 5, 2, 11. 13. — 2) Bez. zweier Pflanzen; = रिन Trik. 3, 3, 255. a) Mimosa octandra Roxb., ein dorniger Schlingstrauch AK. 2, 4, 5, 5. H. an. 2, 281. Med. n. 17. — b) die Ichneumonpflanze AK. 2, 4, 2. H. an. Med. Ratnam. 49. Sucr. 1, 131, 14. 146, 3. 2, 38, 8. 93, 20. 130, 3. 416, 8. Çârñg. Sañn. 2, 2, 81. रिजि 57. fg.

राह्माका f. Bandchen: तस्मादियमसरा रुनू राह्माकेव Kits. 23,9.

राह्माव (von राह्मा) adj. mit einem Gurt versehen: राह्मावमैन्द्रवाय-वपात्रम् Çat. Ba. 4,1,5,19. Kâts. Ça. 9,2,5.

रास्पिन adj. nach Comm. rauschend, geräuschvoll Nin. 6,21. प्र वी नपातम्यां कृषाुं प्र मातरा रास्पितस्यायोः R.V. 1,122,4.

रास्पिर adj.: मातुष्पदे पर्मे मुक्त खायार्चिपन्यवा रास्पिरासी ख्रमन् RV. 5,43,14. nach Saj. die Stotarah Hotar u. s. w.

हास्य in जी o adj. Beiw. Kṛshṇa's Pankar. 4,8,16.

राँक्ति m. patron. gaņa पैलादि zu P. 2,4,59.

राँक्वि m. patron. von राङ्क ebend.

राहित्य (von रिहित) n. am Ende eines comp. das ohne-Etwas-Sein, Nichthaben Sig. D. 243, 6. 282, 18. Sarvadarganas. 144, 22.

सिंह्ल m. N. pr. eines Mannes Raga-Tar. 8,1306.

राङ्क (wohl von म्यू) Uććval. zu Unadis. 1, 1. der Ergreifer (vgl. यहा), Bez. des Dämons, der Sonne und Mond packt und dadurch die Verfinsterung derselben bewirkt; er ist nach dem Epos ein Sohn Viprakitti's (Viprakit's) und der Simhika. Bei der Quirlung des Oceans mischte er sich unter die Götter, trank von dem Unsterblichkeitstrank, ward aber von Sonne und Mond dem Vishņu verrathen, der ihm dafür den Kopf abschlug. Der unsterblich gewordene Kopf rächt sich nun an Sonne und Mond, indem er sie zu Zeiten verschlingt. Råhu wird auch zu den Planeten gezählt. Ueber das Verhältniss des Mythus zu der wissenschaftlichen Theorie von den Eklipsen wird Varau. Bru. S. 5, 1. fgg. gehandelt; vgl. Siddhantagir., Golfdhi. 8, 9. fg. und den Commentar dazu. Als Ursache der Finsternisse ist Rahu - der Drachenkopf, der aufsteigende Knoten des Mondes oder, was dasselbe ist, die Abweichung in Breite (विज्ञेप) der Mondbahn von der Ekliptik; vgl. Sünjas. 2, 6. VARÁH. Ван. S. 5, 5. Auch die *Eklipse* selbst (z. B. 20, 6. 34, 15) und namentlich der Moment des Eintritts der Finsterniss (z. B. 103,1) wird durch Rāhu bezeichnet. AK. 1,1,3,28. 3,4,30,233. Taik. 1,1,94. H. 121. 220. Halis. 1,49. AV. 19,9,10. राह्र राजानं त्सरति स्वरत्तम् Kauc. 100. ्चार् AV. Pariç. in Ind. St. 1,87. MBH. 1,1161. fgg. 1266. fgg. 2539. 3,13477. HARIV. 216. 12188. fg. 12464. fg. 12503. fg. 13226. 14291. VP. 140. 148. 240. Выда. Р. 5,23,7. 6,6,35. 18,12. घातशीर्घ Hamv. 13052. fg. 13188.